

“Συνεχίζομεν να φυλάσσωμεν τον τόπον και τον τρόπον του βίου του Γένους”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

“Η λέξις, η οποία εκφράζει την «αλήθειαν» δι’ ημάς, είναι το «Συνεχίζομεν». Συνεχίζομεν, διότι ο φιλόανθρωπος Θεός, ο «αεί μεθ’ ημών», μας έταξε να φυλάσσωμεν εδώ, εις την Πόλιν του Κωνσταντίνου, τον τόπον και τον τρόπον του βίου του Γένους. Συνεχίζομεν να κρατώμεν ανοικτά τα σεβάσματα της Ρωμιοσύνης, τους ναούς και τα εξωκκλήσιά μας, τας μονάς, τα αγιάσματα και τα προσκυνήματα, τα ιδρύματα και τα σχολεία μας, να φροντίζωμεν και να περιποιούμεθα τα κοιμητήρια και τους τάφους των προγόνων μας. Συνεχίζομεν, διότι μόνον τοιουτοτρόπως τιμώνμεν την μνήμην, τας θυσίας και τα οράματα των πατέρων μας. Συνεχίζομεν, διότι ανήκομεν εις την Πόλιν. Εδώ είναι το μέλλον μας, εις τον τόπον όπου ήτο το παρελθόν και εκτυλίσσεται το παρόν μας. Συνεχίζομεν, διότι αυτό επιθυμούμεν και αυτό οφείλομεν”.

Με τους λόγους αυτούς, μεταξύ άλλων, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, μετά τη Θεία Λειτουργία, κατά την οποία

χοροστάτησε, σήμερα, Κυριακή, 9 Ιουνίου, στον Ι.Ναό Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου, με την ευκαιρία των εγκαινίων του νέου Μητροπολιτικού Οικού της Ι.Μητροπόλεως Δέρκων, περιέγραψε με τη λέξη “Συνεχίζομεν” τη σημασία που έχει “η συνέχισις του καλού αγώνος διά την ζωήν μας εδώ, εν τη κοιτίδι της Ρωμιοσύνης, καθώς μιμούμεθα το σθένος, την πίστιν και τα μεγαλεία εκείνων οι οποίοι έζησαν και επεβίωσαν υπό δυσχερεστέρας συνθήκας, από αυτάς που αντιμετωπίζομεν ημείς σήμερα”.

Με αφορμή τη σημερινή ημέρα, κατά την οποία η Εκκλησία αφενός τιμά τη μνήμη των 318 θεοφόρων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, που συνήλθε στη Νίκαια της Βιθυνίας, το 325, και καταδίκασε τον Άρειο, και αφετέρου, όπως κάθε χρόνο στις 9 Ιουνίου, τιμά την κοίμηση του Αγίου Πατριάρχου Αλεξανδρείας Κυρίλλου, πρωτεργάτου της Γ΄ Οικουμενικής Συνόδου, που συνήλθε στην Έφεσο, το 431, και καταδίκασε τη Νεστοριανική πλάνη, ο Παναγιώτατος τόνισε ότι η πορεία της Εκκλησίας στον κόσμο ποτέ δεν υπήρξε “ειδυλλιακή”. Η Εκκλησία του Χριστού,

συνέχισε, αντιμετώπισε τις αιρέσεις διά της συνοδικής λειτουργίας της και διά της θεολογίας των Πατέρων, των “προμάχων της Ορθοδοξίας” και “ακραιφνών φυλάκων των Αποστολικών παραδόσεων”. Ολόκληρος η ζωή της Εκκλησίας, σημείωσε ο Πατριάρχης, είναι ζωή “εν συνόδω”. “Η θεία λατρεία, η ποιμαντική διακονία, η καλή μαρτυρία εν τω κόσμω είναι διαστάσεις και εκφάνσεις της συνοδικής φύσεως της Εκκλησίας”.

“Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον σεμνύνεται, διότι, μετά από πολλούς αιώνες, κατώρθωσεν, εν μακρά προετοιμασία ομού μετά των άλλων Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, να συγκαλέση την «Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον» της Ορθοδοξίας, η οποία συνήλθεν εν Κρήτη τον Ιούνιον του έτους 2016. Αι αποφάσεις της Συνόδου αυτής, αναφέρονται εις την κανονικήν δομήν της Εκκλησίας, την λειτουργικήν ζωήν και την ορθόδοξον πνευματικότητα, εις τας σχέσεις της Ορθοδοξίας με τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον και, με πιστότητα εις την Παράδοσιν των Πατέρων και γνήσιον ποιμαντικόν ενδιαφέρον διά τον άνθρωπον, εις την χριστιανικήν μαρτυρίαν εν τω συγχρόνω κόσμω. Τα συνοδικά κείμενα προβάλλουν την «πατερικήν» αυτοσυνειδησίαν και ταυτότητα της Ορθοδόξου Εκκλησίας και αναδεικνύουν την σημασίαν του ορθοδόξου ήθους διά την αντιμετώπισιν των συγχρόνων προκλήσεων. Εις την Ορθοδοξίαν, αι λέξεις «πνεύμα των Πατέρων» και «Παράδοσις» παραπέμπουν εις την Ενότητα, Αγιότητα, Καθολικότητα, και Αποστολικότητα της Εκκλησίας, και κατονομάζουν το θεμέλιον της πίστεως και της μαρτυρίας αυτής, που απετέλεσε και αποτελεί ανάχωμα εναντίον όλων των τάσεων του παρελθόντος και του παρόντος, αι οποίαι

αντιστρατεύονται την σωτηριώδη αποστολήν της.

Γενεά παρέρχεται και γενεά έρχεται, τιμιώτατοι αδελφοί και προσφιλέστατα τέκνα, και ημείς οι εν τη Πόλει του Κωνσταντίνου, πιστοί κληρονόμοι αυτής της πολυτίμου παραδόσεως, φυλάσσομεν τον τόπον και τον τρόπον του βίου των πατέρων μας, τα όσια και τα Ιερά της Ορθοδοξίας και του Γένους, συνεχίζοντες, εν τω αυτώ πνεύματι και με το αυτό σθένος και επιμονήν, τας παραδόσεις μας και διασώζοντες εκείνο το οποίον παρελάβομεν. Οι καιροί αλλάζουν ως προς τον χαρακτήρα των προκλήσεων και το μέγεθός των, η απάντησίς μας είναι όμως πάντοτε η αυτή: «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. ιγ', 8). Δεν υπάρχει εναλλακτική επιλογή, δεν στοιχειοθετείται άλλοθι. Είμεθα γνησίως παραδοσιακοί, μόνον εφ' όσον αντιμετωπίζομεν τας συγκεκριμένες προκλήσεις κάθε εποχής επί τη βάσει των αξιών της Παραδόσεως, όχι όταν δειλιώμεν και καταφεύγωμεν εις την εσωστρέφειαν, ούτε όταν εγκαταλείπωμεν τον αγώνα. Δεν υπάρχει γνησία παραδοσιακότης, εάν αυτή δεν είναι η βάση και το όργανον διά να αντιμετωπίσωμεν την αμφισβήτησιν της αληθείας και της ταυτότητος της Εκκλησίας. Η φυγή από τον κόσμον είναι ήττα της Εκκλησίας και εγκατάλειψις της ιστορίας εις τας δυνάμεις «του κόσμου τούτου» (πρβλ. Ιωάν. ιη', 36), χωρίς ελπίδα μεταμορφώσεως της ιστορίας και του κόσμου".

Ο Παναγιώτατος προέτρεψε τους παρισταμένους προσκυνητές, αλλά και όλα τα ανά τον κόσμο πιστά μέλη της Μητρός Εκκλησίας, να επισκέπτονται το πνευματικό κέντρο του Γένους και να αγιάζονται από τα Αγιάσματα της Πόλεως, πηγής του ορθοδόξου τρόπου του βίου, των αξιών και των παραδόσεών μας.

“Να έρχεσθε εις την Πόλιν των Πόλεων, εις το αιώνιον πνευματικόν κέντρον του Γένους μας. Εδώ, και εις την Ανατολικήν Θράκην, την Μικράν Ασίαν και τον Πόντον, υπάρχει η σφραγίς του ορθοδόξου τρόπου του βίου, η εύλαλη σιωπή των μνημείων του πολιτισμού μας. Να μεταφέρετε εις τα τέκνα σας, ότι εδώ δεν είναι ξένοι και απλοί επισκέπται. Να τα βοηθήσετε να βλέπουν την καταγωγήν των από τα άγια χώματα της αγιοτόκου αυτής γης, ως κεντρικόν στοιχείον της ταυτότητός των”, τονισε ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, και με την ευκαιρία του εγκαινιαζόμενου νέου Μητροπολιτικού Οίκου της Ι.Μ.Δέρκων, επισήμανε:

“Βλέπετε και ζητε σήμερα την συνέχειαν της Παραδόσεώς μας. 187 έτη μετά τα εγκαίνια του Κοινοτικού Ναού του Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου, τα οποία έγιναν την 2αν Μαΐου 1832, τελούμεν σήμερα την Θείαν Λειτουργίαν, με παρούσας και συνευχομένας τας ψυχάς των αναριθμήτων πιστών του Μακροχωρίου, διά τους οποίους ο ευλογημένος ούτος οίκος του Θεού υπήρξε το κέντρον της ζωής των και το σημείον αναφοράς των κοινοτικών πραγμάτων. Εδώ εύρισκον οι πιστοί παρηγορίαν, στηριγμόν και ελπίδα, εδώ κατέθεταν την μετάνοιάν των και μεταλάμβαναν των αχράντων μυστηρίων, εδώ εμοιράζοντο την χαράν των

εορτών, εδώ ηυλογούνται αι σημαντικώτεροι στιγμαί του βίου των. Έρχονται σήμερον εις την μνήμην μας οι ευσεβείς κάτοικοι του Μακροχωρίου, αυτού του σπουδαίου κέντρου της Ομογενείας μας κατά την περίοδον της ακμής της, και όχι μόνον, οι οποίοι ανήγειραν εκ θεμελίων, «σχεδόν αμέσως», τον νέον ναόν του Αγίου Γεωργίου μετά τον καταστροφικόν σεισμόν του 1894. Ανάμεσά μας ευρίσκονται Μακροχωρίται, οι οποίοι έζησαν τα θλιβερά γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 1955 και την παρ' ολίγον πυρπόλησιν του Ναού, και πολλοί που εβίωσαν την περιπέτειαν της απαλλοτριώσεως και κατεδαφίσεως τμήματός του από τον Δήμον Bakirköy, το έτος 1985, προς διεύρυνσιν της προ της προσόψεως του Ναού οδού Ebuziya, με πρώτον τον Ιερώτατον Μητροπολίτην Νικαίας τον από Δέρκων κύριον Κωνσταντίνον, προς τον οποίον απευθύνομεν αδελφικόν ασπασμόν.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης συνεχάρη τον Μητροπολίτη Γέροντα Δέρκων Απόστολο για το έργο του νέου Μητροπολιτικού Οίκου αλλά και για το γενικότερο ανακαινιστικό έργο σε Ναούς και ιδρύματα της εκκλησιαστικής Επαρχίας του, εξαίροντας, ταυτόχρονα, την προσωπικότητα και την αφοσίωσή του.

“Χαιρόμεθα άπαντες σήμερον τον ιερόν τούτον ναόν, ολόφωτον, ευπρεπισμένον, και με χαράν και ικανοποίησιν τελούμεν τα εγκαίνια του Μητροπολιτικού Οίκου, εις τον οποίον θα στεγάζωνται εις το εξής τα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως Δέρκων. Εκφράζομεν ολόθυμον την Πατριαρχικήν ημών ευαρέσκειαν προς τον Ιερώτατον αδελφόν Μητροπολίτην και Ποιμενάρχην της θεοτηρήτου Επαρχίας Δέρκων κύριον Απόστολον, τον δραστήριον και αποτελεσματικόν, τον

παραδοσιακόν και σύγχρονον. Επαινούμεν τον άγιον Δέρκων διά το πλούσιον έργον του και διά την προσφοράν του εις το εμπεπιστευμένον εις αυτόν ποίμνιον αλλά και εις την Μητέρα Εκκλησίαν. Ο Δέρκων Απόστολος είναι στενός συνεργάτης της ημών Μετριότητος, Πρόεδρος της Εφορείας της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, όπου και διετέλεσεν επί 16 συναπτά έτη Ηγούμενος (1995 - 2011), Πρόεδρος της Συνοδικής Οικονομικής Επιτροπής και άλλων σημαντικών Επιτροπών. Τον εκτιμώμεν, τον συγχαίρομεν και τον ευχαριστούμεν.

Περαίνομεν τον λόγον, εκφράζοντες τον έπαινόν μας προς τον Πρόεδρον της Εφοροεπιτροπής Μακροχωρίου Εντιμότατον κύριον Νικόλαον Αθανασιάδην, προς τους φιλογενείς και προθύμους συνεργάτας αυτού, λίαν αγαπητούς Επιτρόπους, διά την αρίστην διαχείρισιν των κοινοτικών πραγμάτων εν ομοψυχία μετά του αγίου Δέρκων, και προς πάντας τους στηρίζοντας τας δράσεις της Κοινότητος ταύτης. Ευχόμεθα, επίσης, ο πλουσιόδωρος Κύριος της δόξης να ευλογή και να ενισχύη τον Αιδεσιμώτατον πατέρα Αντώνιον Καρατζίκον, ο οποίος ανέλαβε προ ολίγων μηνών την ιερατικήν προισταμενίαν του Ιερού Ναού τούτου”.

Ο Παναγιώτατος συνεχάρη και τον παριστάμενο Μακροχωρίτη νέο Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ελπιδοφόρο και αναφέρθηκε στη μέχρι σήμερα πορεία του, στην Ακαδημαϊκή εξέλιξή του αλλά και στην προσφορά και διακονία του στη Μητέρα Εκκλησία, ευχόμενος να συνεχίσει την καρποφόρο πορεία του και στο Νέο Κόσμο.

Προηγουμένως, ο Μητροπολίτης Γέρων Δέρκων Απόστολος, στην ομιλία του, μεταξύ άλλων, επισήμανε τη δημιουργική και καρποφόρο συνεργασία του με τα αφοσιωμένα και φιλότιμα μέλη της, υπό την Προεδρία του κ.Νικολάου Αθανασιάδου, Εφοροεπιτροπής της Κοινότητας Μακροχωρίου, που εργάζονται για το καλό των Ναών και της Μητροπόλεως, αλλά και για όλους τους πιστούς και γενικότερα για την Ομογένεια.

“Η Μητρόπολις Δέρκων, ως γνωρίζετε Παναγιώτατε, επί πολλά έτη ευρίσκετο εμπερίστατος όσον αφορά εις μόνιμον αυτής και αξιοπρεπές Επισκοπείον, με προφανείς τας εκ τούτου δυσλειτουργίας και ταλαιπωρίας. Ήδη, θεία συνάρσει, απεκτήσαμεν Οίκον αξιοπρεπή εν τοις ορίοις της ευλογημένης και φιλοπροόδου ταύτης Κοινότητος του Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου. Ας είναι ευλογημένον και έντιμον το όνομα της ευσεβούς και φιλογενούς Οικογενείας Ακκογιούνογλου, η οποία προ πολλών ετών ήδη εδωρήσατο ευγενώς την ωραίαν αυτής μονοκατοικίαν εις την ημετέραν Κοινότητα του Αγίου Γεωργίου, η οποία και με την σειράν της την έθεσεν εις την διάθεσιν του οικείου Ποιμενάρχου, προκειμένου να στεγάση το Επισκοπείον του. Αυτό ήτο και το σχέδιον και το όνειρον των προ ημών Ποιμενάρχων της θεοσώστου ταύτης Επαρχίας, αλλ’ ο Θεός ούτως ηυδόκησεν επί της ημών Μετριότητος. Ως τυγχάνει γνωστόν εις πάντας δεν ευρισκόμεθα εις τας παλαιάς δόξας και τα μεγαλεία της Ρωμηοσύνης, ούτε εις τους ευτραφείς αριθμούς των μελών του ποιμνίου της Εκκλησίας εν τη Χώρα ταύτη, η οποία είναι η αρχαία Πατρίς μας. Ολίγοι και ταπεινοί είμεθα, μικρά και ταπεινά είναι και τα σκηνώματα των οποίων έχομεν χρείαν. Αρκετόν λοιπόν και επαρκές διά τα μέτρα της Μητροπόλεως Δέρκων το λιτόν διοικητικόν κατάστημα τούτο, το οποίον θα φιλοξενή εφεξής την διοίκησίν της. Δόξα τω Θεώ και τούτου και πάντων ένεκεν!”

Στο έργο της εκκλησιαστικής Κοινότητας Μακροχωρίου αναφέρθηκε και ο Πρόεδρος της Εφοροεπιτροπής κ.Νικόλαος Αθανασιάδης, ζητώντας την ευλογία του Παναγιωτάτου για την συνέχιση των προσπαθειών και της γενικότερης διακονίας των μελών της.

Στη Θεία Λειτουργία και στον Αγιασμό των θυρανοιξίων του νέου Μητροπολιτικού Οίκου, που τέλεσε αμέσως μετά ο Παναγιώτατος, παρέστησαν οι Αρχιερείς, Γέρων Νικαίας Κωνσταντίνος, Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλος, Αμερικής Ελπιδοφόρος, Αδριανουπόλεως Αμφιλόχιος, Αυστραλίας Μακάριος, Ελβετίας Μάξιμος, Τελμησσού Ιώβ, οι Επίσκοποι Λεύκης Ευμένιος, Δορυλαίου Νίκανδρος, Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης Πρόδρομος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μητρός Εκκλησίας, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη Γεωργία Σουλτανοπούλου, μετά του Προξένου Γεωργίου Γαϊτάνη, όμιλος παλαιών Μακροχωριτών που σήμερα ζουν στην Αθήνα, οι φοιτητές από το Ινστιτούτο Μεταπτυχιακών Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας του Ορθοδόξου Κέντρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Σαμπεζύ Γενεύης, και πολλοί πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

